

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

16823 *Reial decret llei 35/2020, de 22 de desembre, de mesures urgents de suport al sector turístic, l'hostaleria i el comerç i en matèria tributària.*

I

L'Organització Mundial de la Salut va elevar el passat 11 de març de 2020 la situació d'emergència de salut pública ocasionada pel SARS-CoV-2 a pandèmia internacional.

Per fer front aleshores a la crisi sanitària al nostre país, va ser necessari adoptar mesures immediates que van ser eficaces per poder controlar la propagació de la malaltia. En aquest sentit, el Reial decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, va permetre fer front a la situació d'emergència sanitària i protegir la salut i la seguretat de la ciutadania.

La crisi sanitària provocada pel SARS-CoV-2 ha canviat per complet l'escenari econòmic mundial. Les mesures de distanciament físic i les limitacions a la mobilitat, necessàries i efectives per controlar la transmissió del virus, tenen un impacte enorme en l'activitat productiva i el benestar de la ciutadania. Aquests efectes s'han deixat notar tant en l'oferta, amb dificultats severes per a les cadenes de subministraments i el tancament temporal de negocis, com en la demanda domèstica i externa, amb una repercussió important sobre alguns sectors com el turisme o el comerç, essencials per a l'economia espanyola. El tancament temporal de negocis, les restriccions a la lliure circulació o la suspensió d'actes públics tenen un impacte inevitable sobre les empreses, que exerceixen un paper central en la creació d'ocupació i riquesa per al conjunt del país. En aquestes circumstàncies, preservar el teixit productiu i atendre les dificultats transitòries de les empreses és una prioritat per superar les conseqüències d'aquesta pandèmia.

Per fer front a aquesta situació, el Govern ha posat en marxa un conjunt de mesures sense precedents des del mes de març per donar suport al teixit productiu i social, minimitzar l'impacte negatiu i aconseguir sostenir una base sobre la qual impulsar al màxim l'activitat econòmica un cop finalitzada l'alarma sanitària. Entre d'altres, els reials decrets llei 7/2020, de 12 de març, 8/2020, de 17 de març, 11/2020, de 31 de març, 15/2020, de 21 d'abril, o 25/2020, de 3 de juliol, van implementar un conjunt de mesures de suport a la liquiditat, laborals i de sosteniment de rendes, amb una atenció especial als autònoms.

Després del procés de desescalada i la fi de la vigència de l'estat d'alarma, el país va entrar en una etapa de nova normalitat, durant la qual els poders públics i les autoritats sanitàries van continuar prenent mesures adreçades a controlar els brots i frenar els contagis. Entre aquestes, el Reial decret llei 21/2020, de 9 de juny, de mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació per fer front a la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, el Pla de resposta primerenca en un escenari de control de la pandèmia, les declaracions d'actuacions coordinades en salut pública acordades al si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut o les diferents disposicions i actes adoptats per les autoritats competents de les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia.

No obstant això, l'arribada de la tardor es va traduir a Espanya, igual que a la majoria de països europeus, en una tendència ascendent en el nombre de casos, que han fet necessària la posada en marxa de tota una sèrie de noves mesures, emparades en una nova declaració de l'estat d'alarma pel Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2.

II

La cadena de valor del turisme és una de les activitats econòmiques més afectades per la crisi sanitària actual. Espanya és líder mundial en turisme, sector que representa el 12,4% del seu PIB i constitueix el 13,7% de l'afiliació a la Seguretat Social. En les entrades, en el període gener-octubre s'ha produït una caiguda de més del 76 per cent respecte al mateix període de 2019, i la despesa turística ha baixat de manera similar, un 75,9 per cent respecte al mateix període de l'any anterior. Aquestes caigudes en l'arribada de turistes afecten profundament el sector hotelier, de transport aeri i de transport discrecional per autobús.

D'altra banda, el comerç detallista també mostra signes de desgast arran de les conseqüències derivades de la situació sanitària. El comerç detallista és un sector important de l'economia espanyola, no només per la dimensió, el 5,2 per cent del PIB, i l'ocupació que genera, el 10 per cent del total d'ocupats de l'economia i el 58,2 per cent del sector del comerç, sinó com a component d'ordenació econòmica i social del territori on es porta a terme la seva activitat: el 13,2 per cent de les empreses actives el 2019 a Espanya tenien com a activitat principal la del comerç detallista. El comerç detallista, amb gairebé 2 milions de treballadors, és una font important d'ocupació femenina, amb una mica més del 60% de llocs de treball ocupats per dones. A més, el 51 per cent de les empreses de comerç detallista amb el suport legal d'una persona física corresponien a dones, davant d'un 36,7% en el conjunt de l'economia espanyola.

L'impacte de la incidència elevada del SARS-CoV-2 i de les mesures adoptades s'ha deixat notar amb intensitat sobre el nivell de vendes i l'ocupació del sector. D'acord amb els índexs de comerç al detall de l'Institut Nacional d'Estadística, la caiguda mitjana de les vendes a preus constants del sector entre el gener i el setembre ha estat del 8,5 per cent.

Tot això incideix en un sector amb una incidència alta d'autònoms i micropimes i amb una funció econòmica i social essencial. A més, el tancament d'establiments comercials repercuteix no només sobre els ingressos i l'ocupació del mateix sector, sinó que té un efecte d'arrossegament sobre altres sectors productius, que són els proveïdors dels seus productes.

La situació descrita i l'evolució de la pandèmia fan necessari estendre l'aplicació d'algunes de les ajudes aprovades en mesos anteriors, així com aprovar noves mesures encaminades a reforçar l'activitat econòmica i a donar suport a empreses i autònoms.

III

Davant els impactes econòmics i socials que la crisi sanitària està generant, i des de la primera declaració de l'estat d'alarma pel Reial decret 463/2020, de 14 de març, des del Govern s'han adoptat mesures d'índole diversa en suport dels sectors més afectats. Alguns dels més rellevants han estat els expedients de regulació temporal d'ocupació (ERTO), la moratòria legislativa de deutes hipotecaris i la línia d'aval de l'ICO. Les mesures adoptades fins al moment han demostrat ser eines eficaces per mantenir l'ocupació i contenir la destrucció de llocs de treball.

En el cas del turisme, cal assenyalar, en primer lloc, la importància dels ERTO. L'acolliment a expedients de regulació temporal d'ocupació per força major ha estat molt intens entre les empreses que operen en el sector turístic, amb una rellevància especial, pel nombre de persones treballadores afectades, en serveis de menjars i begudes, serveis d'allotjament, activitats esportives, recreatives i d'entreteniment, agències de viatges i operadors turístics i transport aeri. Un cop tancat el novembre de 2020, més de 473.000 treballadors que pertanyen a les activitats del turisme (incloses les agències de viatges), hostaleria i comerç segueixen en la situació d'ERTO relacionat amb el SARS-CoV-2.

En relació amb l'ampliació dels ERTO dels fixos-discontinus, s'estima que en l'actualitat aproximadament 200.000 estan afectats per procediments de suspensió o reducció de jornada, i 32.000 han accedit a la prestació extraordinària que regula l'article 25.6.d) del Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19. De la xifra anterior, en el sector turístic s'estima que la mesura haurà afavorit la contractació d'uns 125.000 fixos-discontinus.

D'altra banda, per facilitar l'accés a liquiditat a les empreses del sector, el Govern va habilitar la línia d'aval COVID-19 de l'ICO, que fins al passat 30 de novembre havia avalat 41.500 M € de préstecs a més de 256.000 empreses del sector turístic (incloses les agències de viatges), hostaleria i comerç, el 37 per cent del total del finançament concedit per aquesta línia. Uns avals que s'afegeixen a uns altres 400 milions d'euros de la línia COVID instrumentada pel Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme i executada al cent per cent. Hotels, restaurants, empreses del transport aeri de passatgers i agències de viatge figuren entre els seus beneficiaris principals.

Segons el Banc d'Espanya, 40.000 autònoms del sector del turisme, l'hostaleria i el comerç s'havien beneficiat de la moratòria legislativa de deutes hipotecaris, fins al 30 d'octubre. De la mateixa manera, s'han concedit 1.647 moratòries hipotecàries específiques per a immobles afectes a una activitat turística (emparades en el Reial decret llei 25/2020, de 3 de juliol, de mesures urgents per donar suport a la reactivació econòmica i l'ocupació). El saldo pendent (equivalent a l'import agregat) era de 1.800 milions d'euros. Uns altres 40.000 han vist suspeses les obligacions derivades dels contractes de crèdit sense garantia hipotecària.

Finalment, amb caràcter específic per al sector turístic, el passat 18 de juny el Govern va llançar el Pla d'impuls del sector turístic, un conjunt de 28 mesures amb una dotació de 4.262 milions d'euros per recuperar la confiança en Espanya com a destinació segura, millorar la seva competitivitat, reactivar el sector, reforçar el model de coneixement i intel·ligència turística i desplegar accions de màrqueting i promoció.

El Pla d'impuls contenia d'una manera molt destacada mesures en l'àmbit de formació. Així, per exemple, dins del Programa amfitrions s'ha desenvolupat una capacitació específica per a les persones treballadores del sector en el compliment de les mesures de seguretat sanitària.

Per a la millora de la competitivitat, el Pla d'impuls va incorporar el suport a noves eines d'intel·ligència turística, que s'ha concretat en la creació del Visor de dades del turisme (DATAESTUR), el reforç de la xarxa de destinacions turístiques intel·ligents i el programa de Plans de sostenibilitat turística en destinacions amb una inversió de 58 milions d'euros el 2020 i que ja està en la fase d'execució dels 25 projectes beneficiaris juntament amb les comunitats autònomes i les entitats locals.

D'altra banda, pel que fa al sector comercial, des del primer moment el Govern va posar en marxa diverses mesures de les quals s'han beneficiat de manera particular empreses i persones treballadores d'aquest sector.

Com en el cas del turisme, cal destacar les destinades al manteniment de l'ocupació i a evitar la destrucció del teixit productiu, respecte de les quals cal assenyalar que dos terços dels treballadors del comerç detallista afectats per un ERTO són dones, així com l'ajornament d'impostos i contribucions socials o les mesures en matèria d'arrendament de locals de negoci. Així mateix, ha tingut un gran impacte la línia ICO d'aval de la COVID-19, en la qual les operacions corresponents al comerç detallista ascendeixen a 105.279, amb un total de 82.402 empreses, i un finançament que supera els 8.343 milions d'euros.

Des del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme s'ha mantingut un contacte continu amb les comunitats autònomes, amb les principals associacions de comerç, la patronal, la Cambra de Comerç d'Espanya, la FEMP i sindicats per coordinar actuacions, especialment en relació amb la desescalada i amb les condicions sanitàries necessàries per exercir l'activitat comercial en la nova normalitat. També s'ha mantingut un diàleg constant amb el sector per resoldre tota mena de consultes i dubtes que anaven sorgint. En aquest sentit, es va habilitar una bústia de consultes, que va estar operativa des del dia 17 de març. Fins a finals d'agost, s'havia donat resposta a gairebé 2.000 consultes plantejades per particulars, associacions, empreses, ajuntaments o comunitats autònomes, entre d'altres.

De cara a fomentar el consum s'ha planificat el desenvolupament de diverses campanyes de publicitat amb la Cambra de Comerç d'Espanya, amb l'objectiu de contribuir a la sostenibilitat del comerç detallista. Específicament, i atesa la transcendència que tenen per a aquest sector els mesos de novembre i desembre en el nivell de vendes, de cara a fomentar el consum a les botigues físiques, s'està desenvolupant una campanya de

publicitat als mitjans amb el lema «Aixecar una persiana és construir un país», per traslladar una crida a la ciutadania per donar suport dia a dia al sector comercial –des del petit comerç de barri, les grans superfícies, fins al comerç ambulat– amb l'objectiu de contribuir a la seva sostenibilitat, a més de posar en valor la seguretat en els locals i la professionalitat, la qualitat, la confiança i la proximitat dels comerciants en la seva feina diària.

A aquesta campanya s'uneix la difusió de missatges per sensibilitzar sobre els danys de la compra de falsificacions i conscienciar sobre el consum responsable i segur en aquesta època de grans compres a través de la campanya per a la lluita contra les falsificacions impulsada per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

Per tot això, aquest Reial decret llei cerca alleujar la situació d'empreses i autònoms, especialment els relacionats amb l'activitat turística, hostalera i comercial, per permetre que puguin mantenir la seva viabilitat i no es vegin abocats irremeiablement al tancament com a conseqüència de la pandèmia.

IV

Aquest Reial decret llei s'estructura en 4 capítols, 18 articles, 6 disposicions addicionals, 1 disposició transitòria i 10 disposicions finals.

Al capítol I d'aquest Reial decret llei s'estableixen mesures per reduir les despeses fixes d'arrendament que suporten les empreses i els autònoms. A causa de les mesures excepcionals adoptades pel Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, moltes activitats econòmiques s'han vist obligades a suspendre la seva activitat o a reduir-la dràsticament.

Com a conseqüència d'això, la falta d'ingressos o la minoració d'aquests durant el període que duri l'estat d'alarma pot donar lloc a la incapacitat financera dels autònoms i les pimes per fer front al compliment, total o parcial, de les seves obligacions de pagament de renda de locals en lloguer que posa en risc seriosament la continuïtat de les seves activitats.

A falta d'acord entre les parts, la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, no preveu cap causa d'exclusió del pagament de la renda per força major o per la declaració de l'estat d'alarma o altres causes, tret del que esmenta el seu article 26, relatiu a l'habitabilitat de l'habitatge derivada de l'execució d'obres, que es pot aplicar als locals de negoci a través de l'article 30 d'aquesta mateixa Llei.

Així mateix, si s'acudeix a la regulació del Codi civil referida a la força major, no ofereix tampoc una solució idònia, perquè no ajusta la distribució del risc entre les parts, encara que pot justificar la resolució contractual en els casos més greus.

Per tot això, es considera convenient oferir una resposta que permeti abordar aquesta situació i regular un procediment perquè les parts puguin arribar a un acord per a la modulació del pagament de les rendes dels lloguers de locals, com a continuació i millora del que va proposar el Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, de mesures urgents complementàries per donar suport a l'economia i l'ocupació.

D'altra banda, aquestes mesures no lesionen els drets constitucionals que tenen les parts i respecten el contingut essencial de la propietat privada i la lliure empresa consagrats als articles 33 i 38, respectivament, de la Constitució espanyola. Aquestes mesures s'ajusten als paràmetres de constitucionalitat que ha anat establint la jurisprudència del Tribunal Constitucional per a mesures semblants d'intervenció estatal en les relacions juridicoprivades, atès que no impliquen el buidatge del contingut econòmic de la renda acordada i no comporten una pèrdua essencial, o buidatge, de la utilitat econòmica del bé arrendat (STC 89/1994, de 17 de març). En aquest sentit, i d'acord amb la jurisprudència constitucional, la utilitat econòmica de la propietat donada en arrendament implica la percepció de la mercè arrendatícia corresponent.

Específicament, el Reial decret llei compleix els judicis d'idoneïtat i necessitat, atès que fa prevaler amb claredat que cal atènyer-se al que pactin voluntàriament l'arrendador i l'arrendatari d'establiments comercials, ja que es restringeix l'aplicació d'aquestes mesures únicament en els casos en què no hi hagi pactes entre particulars en relació amb la situació de vulnerabilitat provocada a causa del SARS-CoV-2. I, finalment, la norma compleix el judici de proporcionalitat en sentit estricte, atès que amb el manteniment de les relacions contractuals existents abans

de la pandèmia facilita la solució de conflictes, i evita pèrdues de llocs de treball, d'empreses i de negocis, impagaments, situacions concursals i litigiositat en el futur.

Atesa l'eficàcia dels ERTOS i de les exempcions vinculades a aquests per mantenir l'ocupació, el capítol II recull mesures en l'àmbit laboral i de seguretat social que pretenen pal·liar els efectes perniciosos de la pandèmia derivada del SARS-CoV-2, en especial amb el reforç de la protecció de les mesures que afecten determinats sectors productius, contingudes al Reial decret llei 30/2020, de 29 de setembre, de mesures socials en defensa de l'ocupació. Específicament, es reforça la protecció en relació amb les activitats de «Comerç a l'engròs de begudes», «Restaurants i llocs de menjars», «Establiments de begudes», «Activitats dels jardins botànics, parcs zoològics i reserves naturals» i «Activitats de jocs d'atzar i apostes». Aquestes activitats s'inclouen en aquest Reial decret llei ja que, amb data 14 de desembre, la taxa de cobertura de les persones treballadores encara cobertes pels ERTOS és superior al 15% dels afiliats en el seu codi de CNAE, i la seva taxa de recuperació des de primers de maig és inferior al 65%. Per això, s'apliquen ara les exempcions previstes en la disposició addicional primera del Reial decret llei esmentat a les empreses dels sectors indicats que han prorrogat els seus expedients de regulació temporal d'ocupació, respecte a les seves persones treballadores afectades per aquests, tant amb la seva activitat suspesa com reiniciada el mes de desembre de 2020 o que l'hagin reiniciat des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 18/2020, de 12 de maig, de mesures socials en defensa de l'ocupació, en els termes del seu article 4.2.a), a les quals s'apliquen els mateixos percentatges ja establerts a l'apartat 4 de la disposició addicional primera del Reial decret llei esmentat.

A continuació, el capítol III recull diverses mesures en matèria tributària, amb l'objecte de tornar a establir algunes mesures que ja van estar vigents anteriorment, i adoptar-ne d'altres de noves, per tal de disminuir l'impacte de la crisi del SARS-CoV-2 en sectors especialment vulnerables, com són, entre d'altres, el turisme i el comerç.

Així, cal destacar el restabliment dels ajornaments de deutes tributaris per evitar les possibles tensions en tresoreria que puguin experimentar les pimes i els autònoms, amb la concessió durant sis mesos d'aquesta facilitat de pagament de tributs que ja s'havia establert al Reial decret llei 7/2020, de 12 de març, pel qual s'adopten mesures urgents per respondre a l'impacte econòmic de la COVID-19.

En l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb la finalitat d'adaptar la quantia del rendiment net determinat d'acord amb el mètode d'estimació objectiva a la realitat econòmica derivada de l'actual situació d'emergència sanitària, d'una banda s'eleva el percentatge de reducció del cinc per cent a aplicar al rendiment net de mòduls en la declaració de l'impost corresponent a l'exercici 2020. En concret, aquesta reducció queda fixada, amb caràcter general, en el vint per cent, percentatge que s'eleva fins al trenta-cinc per cent per a activitats vinculades al sector turístic, l'hostaleria i el comerç. A més, el nou import de la reducció s'ha de tenir en compte per quantificar el rendiment net als efectes del quart pagament fraccionat corresponents a l'exercici 2020 i per al primer pagament fraccionat de 2021.

Adicionalment, per flexibilitzar el règim de les pimes i els autònoms, de manera anàloga al que estableix el Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, s'elimina la vinculació obligatòria que durant tres anys s'estableix legalment per a la renúncia al mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, del règim simplificat i del règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit. En concret, s'estableix que la renúncia a l'aplicació del mètode d'estimació objectiva per a l'exercici 2021 no impedeix tornar a determinar d'acord amb aquest mètode el rendiment de l'activitat econòmica el 2022. Igualment, per als contribuents que van renunciar a aquest mètode en l'exercici 2020, de manera tàcita mitjançant la presentació del pagament fraccionat corresponent al primer trimestre de l'exercici, o posteriorment, de manera expressa o tàcita, es permet que puguin tornar a aplicar el mètode d'estimació objectiva en els exercicis 2021 o 2022.

D'altra banda, també de manera anàloga a la mesura adoptada pel Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, que va considerar com a període d'inactivitat el temps en què va estar declarat l'estat d'alarma a l'efecte de quantificar el pagament fraccionat del primer i

el segon trimestre de 2020, es declara, a l'efecte del càlcul del rendiment anual d'acord amb el mètode d'estimació objectiva, que no es computin com a període en què s'hagi exercit l'activitat tant els dies en què va estar declarat l'estat d'alarma en el primer semestre de 2020 com els dies del segon semestre de 2020 en què, tant si estava declarat l'estat d'alarma com si no, l'exercici efectiu de l'activitat econòmica s'hagi vist suspès com a conseqüència de les mesures adoptades per l'autoritat competent per corregir l'evolució de la situació epidemiològica derivada del SARS-CoV-2. Així mateix, s'estableix que aquests dies no es tinguin en compte tampoc de cara a la quantificació del pagament fraccionat corresponent al quart trimestre de 2020.

En l'impost sobre el valor afegit, i en paral·lel amb el que s'estableix en el mètode d'estimació objectiva en l'impost sobre la renda de les persones físiques, es redueix l'any 2020 un vint per cent la quota anual meritada per operacions corrents del règim simplificat de l'impost sobre el valor afegit, percentatge que s'eleva fins al trenta-cinc per cent per a les activitats vinculades al sector turístic, l'hostaleria i el comerç. Aquestes reduccions s'apliquen també en el càlcul de l'ingrés a compte corresponent a la primera quota trimestral de l'exercici 2021, i en el càlcul de l'esmentada quota meritada per operacions corrents del règim especial simplificat de l'impost sobre el valor afegit no es computen com a període d'activitat els dies en què va estar declarat l'estat d'alarma en el primer semestre de 2020, així com els dies del segon semestre de 2020 en què, tant si estava declarat l'estat d'alarma com si no, l'exercici efectiu de l'activitat econòmica s'hagi vist suspès com a conseqüència de les mesures adoptades per l'autoritat competent per corregir l'evolució de la situació epidemiològica derivada del SARS-CoV-2.

S'ha d'indicar que, com a conseqüència de les modificacions introduïdes en el mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en el règim simplificat i del règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit, es considera oportú fixar un nou termini per presentar les renunciacions o les revocacions als mètodes i règims especials esmentats.

D'altra banda, s'estableix un incentiu fiscal amb el qual es pretén que les persones físiques que lloguen els locals en què es duen a terme determinades activitats econòmiques vinculades al sector turístic, l'hostaleria i el comerç acordin voluntàriament rebaixes en la renda arrendatícia corresponent als mesos de gener, febrer i març de 2021, i es permet computar com a despesa deduïble per al càlcul del rendiment del capital immobiliari la quantia de la rebaixa de la renda acordada durant aquests mesos.

Així mateix, en els impostos personals la base imposable dels quals es determina de conformitat amb l'impost sobre societats, es modifica l'antiguitat exigida per deduir les pèrdues per deteriorament dels crèdits derivades de les possibles insolvències de deutors de manera que els sis mesos que s'exigeix que hagin transcorregut entre el venciment de l'obligació i la meritació de l'impost es redueixen a tres mesos per a les petites empreses, per tal que aquestes empreses puguin accelerar la incorporació en la base imposable d'aquestes pèrdues en els períodes impositius que s'iniciïn en els anys 2020 i 2021. Aquesta previsió es recull també de manera paral·lela en l'impost sobre la renda de les persones físiques, de manera que les quantitats degudes puguin anticipar la seva consideració de despesa deduïble en el càlcul del rendiment del capital immobiliari.

Finalment, el capítol IV introdueix mesures de flexibilització que permeten el manteniment d'incentius regionals i ajudes per garantir la liquiditat del sector turístic. Els incentius regionals són les ajudes financeres que concedeix l'Administració General de l'Estat a la inversió productiva per fomentar l'activitat empresarial, i se n'orienta la localització cap a zones determinades prèviament. Consisteixen en subvencions a fons perdut i tenen com a objectiu pal·liar els desequilibris interterritorials.

Davant les conseqüències originades per la crisi sanitària es posa de manifest la necessitat de flexibilitzar alguns dels requisits per ser beneficiari d'aquestes ajudes, i així es fa en relació amb el nivell mínim de fons propis, les condicions de manteniment de l'ocupació i de la inversió, així com la possible execució de projectes.

V

Pel que fa a les disposicions de la part final, la disposició addicional primera exclou de l'aplicació de les mesures que preveu el capítol I les persones arrendatàries de les entitats a què es refereix l'article 22.1 de la Llei 38/2015, de 29 de setembre, del sector ferroviari, a causa del fet que en aquest àmbit ja hi ha una regulació específica al respecte, la que preveu l'article 10 del Reial decret llei 23/2020, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures en matèria d'energia i en altres àmbits per a la reactivació econòmica, per a la sol·licitud de les quals s'obre de nou el termini de manera extraordinària.

La disposició addicional segona preveu un règim transitori de les zones de gran aflluència turística regulades a la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials. Davant la situació urgent del comerç detallista, una de les mesures més importants per a l'impuls i la flexibilitat de l'oferta en el sector de la distribució detallista passa per la flexibilització d'horaris comercials i el foment de comerç de compres, la qual cosa requereix una modificació dels criteris exigits per poder declarar una àrea com a zona de gran aflluència turística.

Actualment, els criteris que utilitza la Llei 1/2004, de 21 de desembre, es refereixen a les dades estadístiques de l'exercici immediatament anterior referents a habitants, pernoctacions o passatgers de creuers. Atès que les dades de 2020 són molt inferiors a les d'anys anteriors, els requisits per ser declarada com a zona de gran aflluència turística el 2021 són molt més difícils de complir, amb el perjudici consegüent per al comerç detallista. Per això, és urgent flexibilitzar aquests criteris perquè no tinguin en compte les dades de 2020, que pel seu caràcter especialment baix poden desvirtuar l'objectiu de la norma de dinamitzar el comerç detallista.

La disposició addicional tercera manté l'extensió de la bonificació per prolongació del període d'activitat dels treballadors amb contractes fixos discontinus de manera excepcional durant el 2021, en totes les comunitats autònomes i durant els mesos d'abril a octubre de 2021, de manera complementària a la mesura prevista per als mesos de febrer, març i novembre en el projecte de llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2021, així com mantenir la compatibilitat d'aquestes bonificacions amb les exoneracions de les quotes de la Seguretat Social que puguin ser aplicables.

La disposició addicional quarta eximeix els artistes en espectacles públics i els professionals taurins d'acreditar el compliment del requisit d'haver prestat serveis amb unes retribucions mínimes o haver participat en un nombre determinat d'espectacles, a l'efecte de mantenir-se inclosos en el règim general de la Seguretat Social durant l'any 2021, tenint en compte les dificultats i les limitacions que per a l'exercici de la seva activitat han patit com a conseqüència de la pandèmia provocada pel SARS-CoV-2.

La disposició addicional cinquena amplia el termini de sol·licitud del subsidi especial per desocupació que regula l'article 1 del Reial decret llei 32/2020, de 3 de novembre, pel qual s'aproven mesures socials complementàries per a la protecció per desocupació i de suport al sector cultural, per a les persones que hagin exhaurit prestacions per desocupació entre el 14 de març i el 30 de juny de 2020. El nou termini és d'un mes des de l'endemà de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

La disposició addicional sisena declara d'interès general les obres per a la construcció, la reforma, la millora, l'ampliació o la rehabilitació de les infraestructures, les instal·lacions i els equipaments que estiguin incloses en els plans d'infraestructures per a la seguretat de l'Estat i dels centres d'internament d'estrangers aprovats per acords del Consell de Ministres.

Per la seva banda, la disposició final primera revisa l'exempció prevista per a les retribucions en espècie derivades de fórmules indirectes de prestació del servei de menjador d'empresa, amb la finalitat d'aclarir que aquesta exempció també és aplicable en el cas del treball a distància o no presencial. D'aquesta manera, l'exempció ha de ser aplicable no només quan el servei es presta al mateix local de l'establiment d'hostaleria, sinó també quan la prestació s'efectua per al seu consum fora d'aquest local, tant en el cas que el mateix treballador el reculli en aquest, com en el que es lliuri al seu centre de treball o, en el cas d'un dia de treball a distància o de teletreball, al lloc que aquell triï per acomplir aquest últim.

A continuació, la disposició final segona inclou una modificació de la disposició addicional desena del text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana, aprovat pel Reial

decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, amb l'objecte d'incorporar-hi un apartat per regular la coordinació entre el planejament urbà i les obres que els òrgans de l'Administració General de l'Estat duguin a terme a l'empara de l'article 120 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic. En l'aplicació pràctica del règim jurídic vigent en aquest supòsit s'ha comprovat que en la seva redacció actual desnaturalitza l'efectivitat de l'actuació administrativa d'emergència. En conseqüència, i en coherència amb la necessitat d'actuació immediata que preveu l'article esmentat, la modificació estableix una reducció de terminis per als tràmits de comunicació entre les administracions competents.

La modificació es completa amb la incorporació d'una disposició transitòria per permetre que aquest règim jurídic s'apliqui als projectes o les actuacions que estiguin pendents en la data de la seva entrada en vigor de la recepció que preveu l'article 243 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic.

La disposició final tercera modifica el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre. D'una banda, s'introdueix una nova disposició addicional trenta-unena per la qual es limita l'abast de la devolució de quotes en els casos en què la seva procedència es derivi de sol·licituds de variació o correcció de dades de Seguretat Social efectuades fora del termini reglamentari. En aquests supòsits, únicament es té dret al reintegrament de l'import corresponent a les tres mensualitats anteriors a la data de presentació d'aquestes sol·licituds. D'altra banda, es reforma la disposició transitòria setzena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, relativa a les bases i els tipus de cotització i a l'acció protectora en el sistema especial per a empleats de la llar establert en el règim general de la Seguretat Social, de manera que s'amplia fins a l'any 2023 el període transitori d'aplicació de l'escala de bases de cotització del sistema especial esmentat que aquella preveu i que, de conformitat amb la seva redacció actual, finalitza aquest any 2020, i s'alineen així les previsions de la disposició transitòria esmentada amb la regulació que sobre bases i tipus de cotització per al sistema especial esmentat conté el projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2021.

A continuació, la disposició final quarta amplia el termini per realitzar despeses subvencionables en les ajudes als titulars de les sales d'exhibició, reconegudes al Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig. Inicialment, el termini comprenia només l'exercici 2020. No obstant això, l'activitat d'exhibició s'ha vist alterada substancialment, tant per les mesures sanitàries i de prevenció acordades, com per la retirada del mercat de les grans produccions. D'aquesta manera, s'ha dificultat, i fins i tot s'ha impedit, la realització de les despeses subvencionables durant aquest any 2020, de manera que és imprescindible estendre el termini per fer-ho fins al 31 de maig de 2021.

La disposició final cinquena afegeix un nou apartat a l'article 29 del Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital. La situació de pandèmia ha determinat que la implantació del procediment que aquell estableix no s'hagi pogut dur a terme, des de l'inici, de manera generalitzada, per la necessitat de fer els desenvolupaments tècnics necessaris d'interoperabilitat entre administracions. Un cop completats els desenvolupaments tècnics, és urgent la seva implementació per atendre, amb la màxima urgència possible, les situacions de necessitat que són objecte de protecció per l'ingrés mínim vital. Aquest mecanisme comporta, a més, un avenç en la col·laboració entre administracions i un benefici per al ciutadà, atès que li permet relacionar-se amb l'administració que li pugui ser més pròxima.

La disposició final sisena modifica el Reial decret llei 32/2020, de 3 de novembre, amb l'objecte d'incorporar la referència necessària a l'Institut Social de la Marina i reflectir les seves competències.

La disposició final setena estableix, amb vigència fins al 31 de desembre de 2022, i de conformitat amb el que estableix la Directiva (UE) 2020/2020 del Consell, de 7 de desembre de 2020, per la qual es modifica la Directiva 2006/112/CE pel que fa a mesures temporals en relació amb l'impost sobre el valor afegit aplicable a les vacunes contra la COVID-19 i els productes sanitaris per al diagnòstic in vitro d'aquesta malaltia en resposta a la pandèmia de la COVID-19, l'aplicació del tipus del zero per cent de l'IVA als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris de les vacunes i dels productes

sanitaris per al diagnòstic in vitro de la COVID-19, per afavorir la vacunació de la població espanyola i el diagnòstic de la seva evolució sanitària fins a l'erradicació de la pandèmia. També és aplicable el tipus zero de l'impost als serveis de transport, emmagatzematge i distribució d'aquests productes per reduir els costos associats a la seva utilització i garantir-ne la difusió. Per evitar la necessitat d'adaptar els sistemes de facturació dels subjectes passius, aquestes operacions s'han de documentar en factura com a operacions exemptes. No obstant això, l'aplicació d'un tipus impositiu del zero per cent no determina la limitació del dret a la deducció de l'impost sobre el valor afegit suportat pel subjecte passiu que efectua l'operació. En paral·lel amb això, també es fa un ajust en el tipus del recàrrec d'equivalència aplicable a les operacions esmentades.

Finalment, les disposicions finals vuitena, novena i desena es refereixen al desplegament reglamentari i l'execució del Reial decret llei, als títols competencials que emparen l'Estat per dictar aquesta norma, i a l'entrada en vigor de la norma.

Les mesures contingudes en aquest Reial decret llei que constitueixen ajudes d'Estat s'estableixen d'acord amb la normativa de la Unió Europea al respecte. En particular, quan es consideri aplicable, s'han de configurar de conformitat amb el Marc temporal d'ajudes COVID-19 i amb el Marc nacional temporal aprovat per les decisions de la Comissió Europea SA.56851 (2020/N), de 2 d'abril de 2020, i SA.57019 (2020/N), de 24 d'abril de 2020, i les seves modificacions.

VI

L'article 86 de la Constitució espanyola permet al Govern dictar decrets llei «en cas de necessitat extraordinària i urgent». L'adopció de mesures de caràcter econòmic acudint a l'instrument del reial decret llei ha estat avalada pel Tribunal Constitucional sempre que concorri una motivació explícita i raonada de la necessitat, entenent per tal que la conjuntura econòmica exigeix una resposta ràpida, i la urgència, assumint com a tal que la dilació en el temps de l'adopció de la mesura de què es tracti mitjançant una tramitació pel curs normatiu ordinari podria generar algun perjudici.

El reial decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit, sempre que el fi que justifica la legislació d'urgència sigui, tal com reiteradament ha exigint el nostre Tribunal Constitucional (sentències 6/1983, de 4 de febrer, F 5; 11/2002, de 17 de gener, F 4; 137/2003, de 3 de juliol, F 3, i 189/2005, de 7 juliol, F 3), subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el que requereixen la via normal o el procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, més quan la determinació del procediment no depèn del Govern.

És manifesta la necessitat d'acudir a aquest instrument normatiu davant la situació greu que està suportant el nostre país des de la declaració d'emergència de salut pública d'importància internacional, que va imposar la necessitat de declarar l'estat d'alarma i que ha comportat a la ciutadania, els treballadors, les empreses i el sector públic un sacrifici que demana una resposta addicional dels poders públics. L'empitjorament ràpid de la situació sanitària ha generat una segona onada de contagis que ha requerit l'aplicació de noves mesures sanitàries de contenció que permetin frenar l'expansió de la malaltia. Aquestes mesures necessàries per a la protecció de la salut pública tenen un impacte en l'activitat econòmica que no es pot desconèixer. A la ja feble situació de l'economia, i en concret dels sectors del turisme, l'hostaleria i el comerç, s'uneixen noves restriccions que afecten els patrons de consum.

Per evitar el col·lapse d'aquests sectors es requereix una actuació urgent que permeti assegurar-ne la viabilitat. En aquest sentit, mesures com les proposades en aquest Reial decret llei en matèria d'arrendaments de locals de negocis, tributs, seguretat social, manteniment dels incentius regionals o zones de gran influència turística són urgents per evitar l'escanyament econòmic dels autònoms i les pimes com a conseqüència de les mesures de contenció adoptades. És necessària la seva aprovació immediata per alleujar els seus problemes de tresoreria i evitar una destrucció d'ocupació més gran.

En definitiva, les circumstàncies actuals requereixen una política pública destinada a complir uns objectius ben definits pel Govern i la materialització dels quals requereix una implementació extraordinària i urgent i el seu impuls en aquest moment que motiven la necessitat urgent d'aprovar aquest Reial decret llei i que s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al mateix Govern (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3) i aquesta decisió, sens dubte, implica una ordenació de prioritats polítiques d'actuació (STC, de 30 de gener de 2019, Recurs d'inconstitucionalitat núm. 2208-2019), centrades en el compliment de la seguretat jurídica i la salut pública.

Tal com el Tribunal Constitucional ha tingut ocasió de subratllar, «el fet que una matèria estigui reservada a la llei ordinària, amb caràcter absolut o relatiu, no exclou *eo ipso* la seva regulació extraordinària i provisional mitjançant un decret llei» (STC 60/1986, FJ 2; 182/1997, FJ 8; 100/2012, FJ 9, i 35/2017, d'1 de març, FJ 5).

Els motius d'oportunitat que s'acaben d'exposar demostren que, en cap cas, aquest Reial decret llei desborda o constitueix un supòsit d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4, i 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5). Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5, i 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3).

Al seu torn, les mesures que estableix el Reial decret llei no lesionen drets constitucionals i respecten el contingut essencial de la propietat privada i la lliure empresa que consagren els articles 33 i 38, respectivament, de la Constitució espanyola. Aquestes mesures s'ajusten als paràmetres de constitucionalitat que s'han anat establint.

En relació amb l'ús del reial decret llei com a instrument per a la introducció d'aquestes modificacions en l'ordenament jurídic, s'ha de tenir en compte tant la concurrència dels pressupòsits habilitadors que justifiquen la utilització d'aquesta classe de norma com quines són les matèries vedades a aquest instrument normatiu. En relació amb els primers, com assenyala l'article 86.1 de la nostra Constitució, els reials decrets llei «no poden afectar l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats en el títol I, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general». En el cas d'aquest Reial decret llei no s'afecta cap d'aquestes matèries.

En efecte, les regulacions que s'incorporen a la norma no comporten una afecció del nucli essencial de cap dels elements anteriors, atès que no es regula cap institució bàsica de l'Estat, no s'afecta la naturalesa dels drets i deures de la ciutadania, no s'incideix en el règim de les comunitats autònomes atès que no és objecte de cap d'aquestes mesures, i no té tampoc cap relació amb el règim electoral, de manera que no hi ha res en el seu contingut que obsti a la seva aprovació en aquest punt.

En particular, i pel que fa a les mesures de caràcter tributari, com assenyala l'STC 100/2012, de 8 de maig, al FJ 9, «del fet que la matèria tributària estigui subjecta al principi de reserva de llei (art. 31.3 i 133.1 i 3 CE) i que aquesta reserva tingui caràcter relatiu i no absolut "no es deriva necessàriament que estigui exclosa de l'àmbit de regulació del decret llei, que pot penetrar en la matèria tributària sempre que es donin els requisits constitucionals del pressupòsit habilitador i no 'afecti', en el sentit constitucional del terme, les matèries excloses" (STC 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 8; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 6; i 108/2004, de 30 de juny, FJ 7; 245/2004, de 16 de desembre, FJ 4; i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 7)».

I, sobre aquest particular, a la secció 2 del capítol segon del títol I de la Constitució, sota la rúbrica «Dels drets i deures dels ciutadans», s'insereix l'art. 31.1 CE, precepte que estableix «un autèntic manament jurídic, font de drets i obligacions», del qual «es deriva un deure constitucional per als ciutadans de contribuir, a través dels impostos, al sosteniment o el finançament de les despeses públiques» (STC 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 6; 245/2004, de 16 de desembre, FJ 5, i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 7), i és, en conseqüència, un dels «deures l'afectació dels quals està vedada al decret llei el deure de contribuir al sosteniment de les despeses públiques que enuncia l'art. 31.1 CE» (STC 137/2003, de 3 de juliol, FJ 6; 245/2004, de 16 de desembre, FJ 5, i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 7) (...).

Doncs bé, l'article 31.1 de la Constitució espanyola «connecta el deure esmentat de contribuir amb el criteri de la capacitat econòmica» i el relaciona, al seu torn, «no amb

qualsevol figura tributària en particular, sinó amb el conjunt del sistema tributari», per la qual cosa queda clar que «el decret llei no pot alterar ni el règim general ni els elements essencials dels tributs que incideixen en la determinació de la càrrega tributària, de manera que afecti així el deure general dels ciutadans de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva riquesa mitjançant un sistema tributari just» (STC 182/1997, de 18 d'octubre, FJ 7; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 6; 108/2004, de 30 de juny, FJ 7, i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 7). De manera que vulnera l'art. 86 CE «qualsevol intervenció o innovació normativa que, per la seva entitat qualitativa o quantitativa, alteri sensiblement la posició de l'obligat a contribuir segons la seva capacitat econòmica en el conjunt del sistema tributari» (STC 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 7; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 6; 108/2004, de 30 de juny, FJ 7, i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 7). Per tant, és necessari tenir en compte «en cada cas en quin tribut concret incideix el decret llei –amb la constatació de la seva naturalesa, l'estructura i la funció que compleix dins del conjunt del sistema tributari, així com el grau o la mesura en què intervé el principi de capacitat econòmica–, quins elements d'aquell –essencials o no– queden alterats per aquesta forma excepcional de producció normativa i, en fi, quina és la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti» (STC 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 7; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 6; 108/2004, de 30 de juny, FJ 7, i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 7).

En vista d'aquestes consideracions, cal afirmar que les mesures tributàries que conté aquest Reial decret llei no vulneren l'article 31 de la Constitució ja que, com assenyala l'STC 100/2012 (FJ 9) esmentada abans, no alteren «de manera rellevant la pressió fiscal que han de suportar els contribuents i, per consegüent, no ha provocat un canvi substancial de la posició dels ciutadans en el conjunt del sistema tributari, de manera que no ha afectat l'essència del deure constitucional de contribuir al sosteniment de les despeses públiques que enuncia l'article 31.1 CE» (STC 137/2003, de 3 de juliol, FJ 7, i 108/2004, de 30 de juny, FJ 8).

Les mesures tributàries adoptades ara compleixen escrupolosament les exigències constitucionals expressades en la jurisprudència esmentada abans.

VII

De conformitat amb el que disposa l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, aquest Reial decret llei s'ajusta als principis de bona regulació.

Així, d'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, la iniciativa es fonamenta en l'interès general que comporta atendre les circumstàncies socials i econòmiques excepcionals derivades de la crisi de salut pública provocada pel SARS-CoV-2, i és aquest el moment d'adoptar mesures addicionals per subvenir a aquestes necessitats i el real decret llei constitueix l'instrument més adequat per garantir-ne la consecució.

La norma és conforme al principi de proporcionalitat atès que conté la regulació imprescindible per aconseguir l'objectiu de garantir el benestar de tota la ciutadania i de les persones treballadores en particular i minimitzar l'impacte en l'activitat econòmica davant la situació excepcional actual.

Igualment, s'ajusta al principi de seguretat jurídica, per tal com és coherent amb el dret de la Unió Europea i la resta de l'ordenament jurídic, i segueix els principis rectors de la política social i econòmica.

Pel que fa al principi de transparència, el Reial decret llei exposa amb claredat els seus objectius, i s'exceptuen els tràmits de consulta pública i d'audiència i informació públiques, de conformitat amb l'article 26.11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, aquest Reial decret llei no imposa càrregues administratives.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de les competències exclusives atribuïdes a l'Estat en matèria de regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals; legislació laboral, sense perjudici de la seva execució per part dels òrgans de les comunitats autònomes; legislació civil, sense perjudici de la conservació, la modificació i el desplegament per part de les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà

on n'hi hagi; les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; la hisenda general i el deute de l'Estat; i legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per part de les comunitats autònomes; establertes als articles 149.1.1a, 7a, 8a, 13a, 14a i 17a, respectivament, de la Constitució; així com a l'empara del que disposa l'article 149.2 de la Constitució espanyola, que disposa que, sense perjudici de les competències que poden assumir les comunitats autònomes, l'Estat ha de considerar el servei de la cultura com un deure i una atribució essencial.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la ministra d'Indústria, Comerç i Turisme, de la ministra d'Hisenda, de la ministra de Treball i Economia Social, i del ministre d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 22 de desembre de 2020,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Mesures extraordinàries dirigides a arrendaments de locals de negocis

Article 1. *Arrendaments per a un ús diferent del d'habitatge amb grans tenidors.*

1. En absència d'un acord entre les parts per a la reducció temporal de la renda o una moratòria en el pagament d'aquesta, la persona física o jurídica arrendatària d'un contracte d'arrendament per a un ús diferent del d'habitatge, de conformitat amb el que preveu l'article 3 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, o d'indústria, que compleixi els requisits que preveu l'article 3 d'aquest Reial decret llei pot sol·licitar abans del 31 de gener de 2021 de la persona arrendadora, quan aquesta sigui una empresa o una entitat pública, o un gran tenidor, entenent com a tal la persona física o jurídica que sigui titular de més de 10 immobles urbans, exclosos garatges i trasters, o una superfície construïda de més de 1.500 m², una de les alternatives següents:

a) Una reducció del 50 per cent de la renda arrendatícia durant el temps que duri l'estat d'alarma declarat pel Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2, i les seves pròrrogues i es pot estendre a les mensualitats següents, fins a un màxim de quatre mesos.

b) Una moratòria en el pagament de la renda arrendatícia que s'ha d'aplicar durant el període de temps que duri l'estat d'alarma declarat pel Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, i les seves pròrrogues, i es pot estendre a les mensualitats següents, fins a un màxim de quatre mesos. La renda esmentada s'ha d'ajornar, sense cap penalització ni meritació d'interessos, a partir de la següent mensualitat de renda arrendatícia al final del termini que assenyala l'apartat 3. El pagament ajornat de les rendes es pot efectuar durant un període de dos anys a comptar de la finalització de la moratòria, i sempre dins del termini al llarg del qual continuï la vigència del contracte d'arrendament o qualsevol de les seves pròrrogues, amb el repartiment dels imports ajornats de manera proporcional al llarg del període.

2. En els casos en què el contracte d'arrendament prevegi el pagament, a més de la renda arrendatícia, d'altres despeses derivades de serveis de manteniment o d'un altre tipus, i dels quals l'arrendatari es beneficia, aquestes despeses comunes queden excloses de les mesures que preveu l'apartat anterior.

3. La persona arrendadora ha de comunicar expressament la seva decisió a l'arrendatària, en el termini màxim de set dies hàbils, des que l'arrendatària li hagi formulat la seva sol·licitud per un mitjà fefaent. A partir de la següent mensualitat arrendatícia al final d'aquest termini, s'ha d'aplicar automàticament la mesura que triï l'arrendador entre les que descriuen els apartats a i b de l'apartat 1, o, a manca de comunicació expressa dins del termini, la sol·licitada per l'arrendatari.

4. En cas que les parts hagin arribat a un acord sobre la reducció de la renda o la moratòria del seu pagament que afecti únicament una part del període comprès per l'estat

d'alarma declarat pel Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, i les seves pròrrogues, així com un màxim de quatre mesos posteriors a la finalització de l'última pròrroga de l'estat d'alarma, els apartats 1 i 2 d'aquest article també són aplicables, però la mesura corresponent que preveu l'apartat 1 s'ha d'aplicar únicament per a la part del període no afectada per l'acord de les parts.

Article 2. Altres arrendaments per a un ús diferent del d'habitatge.

1. La persona física o jurídica arrendatària d'un contracte d'arrendament per a un ús diferent del d'habitatge de conformitat amb el que preveu l'article 3 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, o d'indústria, l'arrendador del qual sigui diferent dels definits a l'article 1, i compleixi els requisits que preveu l'article 3, pot sol·licitar de la persona arrendadora, abans del 31 de gener de 2021, l'ajornament temporal i extraordinari en el pagament de la renda sempre que aquest ajornament o una rebaixa de la renda no l'hagin acordat totes dues parts amb caràcter voluntari.

2. Exclusivament en el marc de l'acord al qual es refereix l'apartat anterior, les parts poden disposar lliurement de la fiança que preveu l'article 36 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, que pot servir per al pagament total o parcial d'alguna o algunes mensualitats de la renda arrendatícia. En cas que se'n disposi totalment o parcialment, l'arrendatari ha de reposar l'import de la fiança disposada en el termini d'un any des de la subscripció de l'acord o en el termini que resti de vigència del contracte, en cas que aquest termini sigui inferior a un any.

Article 3. Requisits dels treballadors autònoms i les pimes arrendataris als efectes dels articles 1 i 2.

Poden accedir a les mesures que preveuen els articles 1 i 2 els treballadors autònoms i les pimes arrendataris de béns immobles per a un ús diferent del d'habitatge quan compleixin els requisits següents:

1. En el cas d'un contracte d'arrendament d'un immoble afecte a l'activitat econòmica exercida pel treballador autònom:

a) Estar afiliat i en situació d'alta, en la data de la declaració de l'estat d'alarma mitjançant el Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar o, si s'escau, en una de les mutualitats substitutòries del RETA.

b) Que la seva activitat hagi quedat suspesa com a conseqüència de l'entrada en vigor del Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, o per ordres dictades per l'autoritat competent i les autoritats competents delegades a l'empara del Reial decret esmentat.

c) En el supòsit que la seva activitat no es vegi directament suspesa com a conseqüència de l'entrada en vigor del Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, s'ha d'acreditar la reducció de la facturació del mes natural anterior a aquell del qual se sol·licita l'ajornament o la reducció de la renda en, almenys, un 75 per cent, en relació amb la facturació mitjana mensual del trimestre a què pertany el mes esmentat referit a l'any anterior.

2. En cas d'un contracte d'arrendament d'un immoble afecte a l'activitat econòmica exercida per una pime:

a) Que no se superin els límits que estableix l'article 257.1 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

b) Que la seva activitat hagi quedat suspesa com a conseqüència de l'entrada en vigor del Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, o per ordres dictades per l'autoritat competent i les autoritats competents delegades a l'empara del Reial decret esmentat.

c) En el supòsit que la seva activitat no es vegi directament suspesa en virtut del que preveu el Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, s'ha d'acreditar la reducció de la seva facturació del mes natural anterior a aquell del qual se sol·licita l'ajornament o la reducció

de la renda en, almenys, un 75 per cent, en relació amb la facturació mitjana mensual del trimestre a què pertany el mes esmentat referit a l'any anterior.

Article 4. Acreditació dels requisits.

El compliment dels requisits que estableix l'article anterior l'ha d'acreditar la persona arrendatària davant l'arrendadora mitjançant la presentació de la documentació següent:

a) La reducció d'activitat s'ha d'acreditar inicialment mitjançant la presentació d'una declaració responsable en la qual, sobre la base de la informació comptable i d'ingressos i despeses, es faci constar la reducció de la facturació mensual en, almenys, un 75 per cent, en relació amb la facturació mitjana mensual del mateix trimestre de l'any anterior. En tot cas, quan l'arrendador ho requereixi, l'arrendatari ha de mostrar els seus llibres comptables a l'arrendador per acreditar la reducció de l'activitat.

b) La suspensió d'activitat s'ha d'acreditar mitjançant un certificat expedit per l'Agència Estatal de l'Administració Tributària o per l'entitat competent per tramitar el cessament d'activitat extraordinari que regula l'article 17 del Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19, si s'escau, sobre la base de la declaració de cessament d'activitat declarada per l'interessat.

Article 5. Conseqüències de l'aplicació indeguda de la reducció i l'ajornament temporal i extraordinari en el pagament de la renda.

Les persones arrendatàries que s'hagin beneficiat de la reducció i de l'ajornament temporal i extraordinari en el pagament de la renda sense complir els requisits que estableix l'article 3 són responsables dels danys i perjudicis que s'hagin pogut produir, així com de totes les despeses generades per l'aplicació d'aquestes mesures excepcionals, sense perjudici de les responsabilitats d'un altre ordre a què la seva conducta pugui donar lloc.

Article 6. Exclusió de l'aplicació de la mesura a arrendadors incursos en un concurs de creditors.

1. El que disposa l'article 1 no és aplicable quan la persona arrendadora es trobi en un concurs de creditors o quan, com a conseqüència de l'aplicació de les mesures que preveu l'article esmentat, l'arrendador es trobi en probabilitat d'insolvència o davant d'una insolvència imminent o actual, d'acord amb el que estableix el Reial decret legislatiu 1/2020, de 5 de maig, pel qual s'aprova el text refós de la Llei concursal.

2. L'arrendador que pretengui l'aplicació d'aquest article 6 ha d'acreditar que es troba en alguna de les situacions que aquest preveu.

CAPÍTOL II

Mesures de suport en l'àmbit laboral i seguretat social

Article 7. Mesures extraordinàries en matèria de cotització vinculades als expedients de regulació temporal d'ocupació prorrogats automàticament fins al 31 de gener de 2021 per a determinades activitats dels sectors de turisme, hostaleria i comerç.

1. Les empreses que tinguin expedients de regulació temporal d'ocupació basats en l'article 22 del Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, prorrogats automàticament fins al 31 de gener de 2021 de conformitat amb l'article 1 del Reial decret llei 30/2020, de 29 de setembre, de mesures socials en defensa de l'ocupació, i l'activitat de les quals es classifiqui en els codis de la classificació nacional d'activitats econòmiques –CNAE-09–4634 (comerç a l'engròs de begudes), 5610 (restaurants i llocs de menjars), 5630 (establiments de begudes), 9104 (activitats dels jardins botànics, parcs zoològics i reserves naturals) i 9200 (activitats de jocs d'atzar i apostes) queden exonerades de l'abonament de l'aportació empresarial a la cotització a la Seguretat Social i per conceptes de recaptació

conjunta respecte de les persones treballadores afectades pels expedients esmentats que reiniciïn la seva activitat a partir de l'1 de desembre de 2020, o que l'hagin reiniciat des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 18/2020, de 12 de maig, de mesures socials en defensa de l'ocupació, en els termes del seu article 4.2.a), pels períodes i percentatges de jornada treballats en el mes esmentat; i respecte de les persones treballadores que tinguin les seves activitats suspeses el mes de desembre de 2020 o el mes de gener de 2021, pels períodes i percentatges de jornada afectats per la suspensió.

2. Aquesta exempció s'ha d'aplicar en els percentatges i les condicions que s'indiquen a continuació:

a) El 85 per cent de l'aportació empresarial meritada el desembre de 2020 i el gener de 2021, quan l'empresa hagi tingut menys de cinquanta persones treballadores o assimilades a aquestes en situació d'alta en la Seguretat Social a 29 de febrer de 2020.

b) El 75 per cent de l'aportació empresarial meritada el desembre de 2020 i el gener de 2021, quan l'empresa hagi tingut cinquanta o més persones treballadores o assimilades a aquestes en situació d'alta a 29 de febrer de 2020.

3. L'exempció que regula aquest article és incompatible amb les mesures que regula l'article 2 del Reial decret llei 30/2020, de 29 de setembre.

Així mateix, és aplicable el que disposen els apartats 3, 4, 5, 6 i 7 de l'article 2 del Reial decret llei esmentat, en matèria de procediment d'aplicació, control, efectes, finançament i abast de les exempcions, i els articles 4 a 7 del Reial decret llei esmentat, en matèria de límits relacionats amb repartiment de dividendes i transparència fiscal, salvaguarda de l'ocupació, mesures extraordinàries per a la protecció de l'ocupació, interrupció del còmput de la durada màxima dels contractes temporals, hores extraordinàries i noves externalitzacions de l'activitat.

4. Als efectes del que estableix aquest article, es considera que el codi de la CNAE-09 en què es classifica l'activitat de l'empresa és el que sigui aplicable per a la determinació dels tipus de cotització per a la cobertura de les contingències d'accidents de treball i malalties professionals respecte de les liquidacions de quotes presentades el setembre de 2020, segons el que estableix la disposició addicional quarta de la Llei 42/2006, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2007.

CAPÍTOL III

Mesures en matèria tributària

Article 8. *Ajornament de deutes tributaris.*

1. En l'àmbit de les competències de l'Administració tributària de l'Estat, als efectes dels ajornaments a què es refereix l'article 65 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es concedeix l'ajornament de l'ingrés del deute tributari corresponent a totes les declaracions-liquidacions i autoliquidacions el termini de presentació i ingrés de les quals finalitzi des del dia 1 d'abril fins al dia 30 d'abril de 2021, tots dos inclusivament, sempre que les sol·licituds presentades fins a aquesta data compleixin els requisits a què es refereix l'article 82.2.a) de la Llei esmentada.

2. Aquest ajornament també és aplicable als deutes tributaris a què fan referència les lletres b), f) i g) de l'article 65.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. És un requisit necessari per a la concessió de l'ajornament que el deutor sigui una persona o una entitat amb un volum d'operacions no superior a 6.010.121,04 euros l'any 2020.

4. Les condicions de l'ajornament són les següents:

a) El termini és de sis mesos.

b) No es meriten interessos de demora durant els primers tres mesos de l'ajornament.

Article 9. *Reducció el 2020 del rendiment net calculat pel mètode d'estimació objectiva en l'impost sobre la renda de les persones físiques i de la quota meritada per operacions corrents del règim simplificat de l'impost sobre el valor afegit.*

1. La reducció que preveu la disposició addicional primera de l'Ordre HAC/1164/2019, de 22 de novembre, per la qual es desenvolupen per a l'any 2020 el mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i el règim especial simplificat de l'impost sobre el valor afegit, és:

a) El 20 per 100, per a les activitats següents:

IAE	Activitat econòmica
Divisió 0	Ramaderia independent.
–	Serveis de cria, guarda i engreix de bestiar.
–	Altres treballs, serveis i activitats accessoris duts a terme per agricultors o ramaders que estiguin exclosos o no inclosos en el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit.
–	Altres treballs, serveis i activitats accessoris duts a terme per titulars d'activitats forestals que estiguin exclosos o no inclosos en el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit.
–	Aprofitaments que corresponguin al cedent en les activitats agrícoles exercides en règim de parcel·la.
–	Aprofitaments que corresponguin al cedent en les activitats forestals exercides en règim de parcel·la.
–	Processos de transformació, elaboració o manufactura de productes naturals, vegetals o animals, que requereixin l'alta en un epígraf corresponent a activitats industrials en les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques i que duguin a terme els titulars de les explotacions de les quals s'obtinguin directament els productes naturals esmentats.
–	Agrícola o ramadera susceptible d'estar inclosa en el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit.
–	Activitat forestal susceptible d'estar inclosa en el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit.
–	Producció de musclo en musclera.
419.1	Indústries del pa i de la brioixeria.
419.2	Indústries de la brioixeria, pastisseria i galetes.
419.3	Indústries d'elaboració de masses fregides.
423.9	Elaboració de patates fregides, crispets de blat de moro i similars.
641	Comerç al detall de fruites, verdures, hortalisses i tubercles.
642.1, 2, 3 i 4	Comerç al detall de carn i menuts; de productes i derivats carnis elaborats, excepte triperies.
642.5	Comerç al detall d'ous, aviram, conills de granja, caça; i de productes que en deriven.
642.6	Comerç al detall, en triperies, de vísceres i menuts procedents d'animals d'abastament, frescos i congelats.
643.1 i 2	Comerç al detall de peixos i altres productes de la pesca i de l'aqüicultura i de cargols.
644.1	Comerç al detall de pa, pastisseria, confiteria i similars i de llet i productes lactis.
644.2	Despatxos de pa, pans especials i brioixeria.
644.3	Comerç al detall de productes de pastisseria, brioixeria i confiteria.
644.6	Comerç al detall de masses fregides, amb cobertures o farcits o sense, patates fregides, productes d'aperitiu, fruita seca, laminadures, preparats de xocolata i begudes refrescants.
647.1	Comerç al detall de qualsevol classe de productes alimentaris i de begudes en establiments amb venedor.
647.2 i 3	Comerç al detall de qualsevol classe de productes alimentaris i begudes en règim d'autoservei o mixt en establiments la sala de vendes dels quals tingui una superfície inferior a 400 metres quadrats.

IAE	Activitat econòmica
659.4	Comerç al detall de premsa, revistes i llibres en quioscos situats a la via pública.
691.1	Reparació d'articles elèctrics per a la llar.
691.2	Reparació de vehicles automòbils, bicicletes i altres vehicles.
691.9	Reparació de calçat.
691.9	Reparació d'altres béns de consum NCAL (excepte reparació de calçat, restauració d'obres d'art, mobles, antiguitats i instruments musicals).
692	Reparació de maquinària industrial.
699	Altres reparacions NCAL.
721.2	Transport per autotaxis.
722	Transport de mercaderies per carretera.
751.5	Greixatge i rentat de vehicles.
757	Serveis de mudances.
849.5	Transport de missatgeria i encàrrecs, quan l'activitat s'exerceixi exclusivament amb mitjans de transport propis.
933.1	Ensenyament de conducció de vehicles terrestres, aquàtics, aeronàutics, etc.
933.9	Altres activitats d'ensenyament, com ara idiomes, costura, mecanografia, taquigrafia, preparació d'exàmens i oposicions i similars NCAL.
967.2	Escoles i serveis de perfeccionament de l'esport.
971.1	Tint, neteja en sec, rentada i planxada de robes fetes i de peces de vestir i articles de la llar usats.
972.1	Serveis de perruqueria de senyora i senyor.
972.2	Salons i instituts de bellesa.
973.3	Serveis de còpies de documents amb màquines fotocopiadores.

b) El 35 per cent, per a les activitats següents:

IAE	Activitat econòmica
651.1	Comerç al detall de productes tèxtils, confeccions per a la llar, catifes i similars i articles de tapisseria.
651.2	Comerç al detall de tota classe de peces per al vestit i el cabell.
651.3 i 5	Comerç al detall de llenceria, cotilleria i peces especials.
651.4	Comerç al detall d'articles de merceria i paqueteria.
651.6	Comerç al detall de calçat, articles de pell i imitació o productes substitutius, cinturons, carteres, bosses, maletes i articles de viatge en general.
652.2 i 3	Comerç al detall de productes de drogueria, perfumeria i cosmètica, neteja, pintures, vernissos, dissolvents, papers i altres productes per a la decoració i de productes químics, i d'articles per a la higiene i la neteja personal.
653.1	Comerç al detall de mobles.
653.2	Comerç al detall de material i aparells elèctrics, electrònics, electrodomèstics i altres aparells d'ús domèstic accionats per un altre tipus d'energia diferent de l'elèctrica, així com mobles de cuina.
653.3	Comerç al detall d'articles de parament, ferreteria, adorn, regal o reclam (inclosos bijuteria i petits electrodomèstics).
653.4 i 5	Comerç al detall de materials de construcció, articles i mobiliari de sanejament, portes, finestres, persianes, etc.
653.9	Comerç al detall d'altres articles per a l'equipament de la llar NCAL.

IAE	Activitat econòmica
654.2	Comerç al detall d'accessoris i peces de recanvi per a vehicles terrestres.
654.5	Comerç al detall de tota classe de maquinària (excepte aparells de la llar, d'oficina, mèdics, ortopèdics, òptics i fotogràfics).
654.6	Comerç al detall de cobertes, bandes de rodolament i cambres d'aire per a tota classe de vehicles, excepte les activitats de comerç a l'engròs dels articles esmentats.
659.2	Comerç al detall de mobles d'oficina i de màquines i equips d'oficina.
659.3	Comerç al detall d'aparells i instruments mèdics, ortopèdics, òptics i fotogràfics.
659.4	Comerç al detall de llibres, diaris, articles de papereria i escriptori i articles de dibuix i belles arts, excepte en quioscos situats a la via pública.
659.6	Comerç al detall de joguines, articles d'esport, peces esportives de vestit, calçat i per al cap, armes, cartutxeria i articles de pirotècnia.
659.7	Comerç al detall de llavors, adobs, flors i plantes i petits animals.
662.2	Comerç al detall de tota classe d'articles, incloses alimentació i begudes, en establiments diferents dels que especifiquen el grup 661 i l'epígraf 662.1.
663.1	Comerç al detall fora d'un establiment comercial permanent de productes alimentaris, fins i tot begudes i gelats.
663.2	Comerç al detall fora d'un establiment comercial permanent d'articles tèxtils i de confecció.
663.3	Comerç al detall fora d'un establiment comercial permanent de calçat, pells i articles de cuir.
663.4	Comerç al detall fora d'un establiment comercial permanent d'articles de drogueria i cosmètics i de productes químics en general.
663.9	Comerç al detall fora d'un establiment comercial permanent d'altres classes de mercaderies NCAL.
671.4	Restaurants de dues forquilles.
671.5	Restaurants d'una forquilla.
672.1, 2 i 3	Cafeteries.
673.1	Cafès i bars de categoria especial.
673.2	Altres cafès i bars.
675	Serveis en quioscos, casetes, barraques o altres locals anàlegs.
676	Serveis en xocolateries, gelateries i orxateries.
681	Servei d'hostalatge en hotels i motels d'una o dues estrelles.
682	Servei d'hostalatge en hostals i pensions.
683	Servei d'hostalatge en fondes i cases d'hostes.
721.1 i 3	Transport urbà col·lectiu i de viatgers per carretera.

2. L'import de la reducció que preveu l'apartat 1 anterior s'ha de tenir en compte per quantificar el rendiment net als efectes del quart pagament fraccionat corresponent a l'exercici 2020.

3. Per al càlcul del primer pagament fraccionat corresponent a l'exercici 2021, la reducció que preveu la disposició addicional primera de l'Ordre HAC/1155/2020, de 25 de novembre, per la qual es desenvolupen per a l'any 2021 el mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i el règim especial simplificat de l'impost sobre el valor afegit, és la que preveu l'apartat 1 anterior.

4. Els subjectes passius de l'impost sobre el valor afegit que exerceixin activitats empresarials o professionals incloses a l'annex II de l'Ordre HAC/1164/2019, de 22 de novembre, i que estiguin acoïllits al règim especial simplificat, als efectes del càlcul de la

quota anual del règim especial esmentat, poden reduir un 20 per cent l'import de les quotes meritedes per operacions corrents corresponents a aquestes activitats en l'any esmentat.

No obstant això, la reducció esmentada és del 35 per cent per a les activitats següents:

IAE	Activitat econòmica
653.2	Comerç al detall de material i aparells elèctrics, electrònics, electrodomèstics i altres aparells d'ús domèstic accionats per un altre tipus d'energia diferent de l'elèctrica, així com mobles de cuina.
653.4 i 5	Comerç al detall de materials de construcció, articles i mobiliari de sanejament, portes, finestres, persianes, etc.
654.2	Comerç al detall d'accessoris i peces de recanvi per a vehicles terrestres.
654.5	Comerç al detall de tota classe de maquinària (excepte aparells de la llar, d'oficina, mèdics, ortopèdics, òptics i fotogràfics).
654.6	Comerç al detall de cobertes, bandes de rodolament i cambres d'aire per a tota classe de vehicles.
659.3	Comerciants detallistes matriculats a l'epígraf 659.3 pel servei de recollida de negatius i altre material fotogràfic impressionat per al seu processament en un laboratori de tercers i el lliurament de les còpies i les ampliacions corresponents.
663.1	Comerç al detall fora d'un establiment comercial permanent dedicat exclusivament a la comercialització de masses fregides, amb cobertures o farcits o sense, patates fregides, productes d'aperitiu, fruita seca, llaminadures, preparació de xocolata i begudes refrescants i facultat per a l'elaboració dels productes propis de xurreria i patates fregides en la mateixa instal·lació o vehicle.
671.4	Restaurants de dues forquilles.
671.5	Restaurants d'una forquilla.
672.1, 2 i 3	Cafeteries.
673.1	Cafès i bars de categoria especial.
673.2	Altres cafès i bars.
675	Serveis en quioscos, casetes, barraques o altres locals anàlegs.
676	Serveis en xocolateries, gelateries i orxateries.
681	Servei d'hostalatge en hotels i motels d'una o dues estrelles.
682	Servei d'hostalatge en hostals i pensions.
683	Servei d'hostalatge en fondes i cases d'hostes.
721.1 i 3	Transport urbà col·lectiu i de viatgers per carretera.

5. Els empresaris i els professionals que esmenta l'apartat 4 anterior poden reduir un 20 o un 35 per cent els percentatges que assenyalen el número 3 de les instruccions per a l'aplicació dels índexs i els mòduls en l'impost sobre el valor afegit de l'annex II de l'Ordre HAC/1155/2020, de 25 de novembre, per al càlcul de l'ingrés a compte corresponent a la primera quota trimestral de l'exercici 2021.

Article 10. Reducció del nombre de períodes impositius afectats per la renúncia al mètode d'estimació objectiva en l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent als exercicis 2020 i 2021.

1. Els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que exerceixin activitats econòmiques el rendiment net de les quals es determini d'acord amb el mètode d'estimació directa per haver renunciat per a l'exercici 2020 al mètode d'estimació objectiva en la forma que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 33 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març, o en el moment de presentar la declaració censal en cas d'inici de l'activitat a partir de l'1 d'abril de 2020, poden tornar a determinar el rendiment net de la seva activitat econòmica d'acord amb el mètode d'estimació objectiva en l'exercici 2021 o 2022, sempre que compleixin els requisits per a la seva aplicació i revoquin la renúncia al mètode d'estimació

objectiva en el termini que preveu la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 33 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques o mitjançant la presentació dins de termini de la declaració corresponent al pagament fraccionat del primer trimestre de l'exercici 2021 o 2022, segons correspongui, en la forma disposada per al mètode d'estimació objectiva.

2. Els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que exerceixin activitats econòmiques el rendiment net de les quals es determini d'acord amb el mètode d'estimació objectiva i renunciïn a l'aplicació d'aquest per a l'exercici 2021, en les formes que preveu l'apartat 1 de l'article 33 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, poden tornar a determinar el rendiment net de la seva activitat econòmica d'acord amb el mètode d'estimació objectiva en l'exercici 2022, sempre que compleixin els requisits per a la seva aplicació i revoquin la renúncia al mètode d'estimació objectiva en el termini que preveu la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 33 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques o mitjançant la presentació dins de termini de la declaració corresponent al pagament fraccionat del primer trimestre de l'exercici 2022 en la forma disposada per al mètode d'estimació objectiva.

3. La renúncia al mètode d'estimació objectiva en l'impost sobre la renda de les persones físiques i la revocació posterior que preveuen els paràgrafs anteriors tenen els mateixos efectes respecte dels règims especials establerts a l'impost sobre el valor afegit o a l'impost general indirecte canari.

Article 11. Incidència dels estats d'alarma decretats el 2020 en la determinació del rendiment anual d'acord amb el mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i en el càlcul de la quota meritada per operacions corrents del règim especial simplificat de l'impost sobre el valor afegit en el període esmentat.

1. Als efectes previstos al número 7 de les instruccions per a l'aplicació dels signes, els índexs o els mòduls en l'impost sobre la renda de les persones físiques i els números 8 i 9 de les instruccions per a l'aplicació dels índexs i els mòduls en l'impost sobre el valor afegit de l'annex II de l'Ordre HAC/1164/2019, de 22 de novembre, no es computen, en cap cas, com a període en què s'hagi exercit l'activitat, els dies en què va estar declarat l'estat d'alarma en el primer semestre de 2020, així com els dies del segon semestre de 2020 en què, tant si estava declarat l'estat d'alarma com si no, l'exercici efectiu de l'activitat econòmica s'hagi vist suspès com a conseqüència de les mesures adoptades per l'autoritat competent per corregir l'evolució de la situació epidemiològica derivada del SARS-CoV-2.

En particular, per a la quantificació dels mòduls «personal assalariat», «personal no assalariat» i «personal empleat», si s'escau, no es computen com a hores treballades les corresponents als dies a què es refereix el paràgraf anterior i per a la quantificació dels mòduls «distància recorreguda» i «consum d'energia elèctrica» no es computen els quilòmetres recorreguts ni els quilowatts/hora que corresponguin proporcionalment als dies a què es refereix el primer paràgraf.

2. Els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que exerceixin activitats econòmiques incloses a l'annex II de l'Ordre HAC/1164/2019, de 22 de novembre, i determinin el rendiment net d'aquelles pel mètode d'estimació objectiva, per al càlcul de la quantitat a ingressar del pagament fraccionat en funció de les dades-base a què es refereix la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 110 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent al quart trimestre de 2020 no computen com a dies d'exercici de l'activitat, en cap cas, els dies naturals en què l'exercici efectiu de l'activitat econòmica s'hagi vist suspès com a conseqüència de les mesures adoptades per l'autoritat competent per corregir l'evolució de la situació epidemiològica derivada del SARS-CoV-2.

Article 12. *Terminis de renúncies i revocacions al mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i als règims especials simplificat i de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit, per a l'any 2021.*

1. El termini de renúncies a què es refereixen els articles 33.1.a) del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques i l'article 33.2, paràgraf segon, del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, així com la revocació d'aquestes, que han de tenir efectes per a l'any 2021, és des de l'endemà de la data de publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» del present Reial decret llei fins al 31 de gener de 2021.

2. Les renúncies i les revocacions presentades, per a l'any 2021, als règims especials simplificat i de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit o al mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, durant el mes de desembre de 2020, abans de l'inici del termini que preveu l'apartat 1 anterior, s'entenen presentades en període hàbil.

No obstant això, els subjectes passius afectats pel que disposa el paràgraf anterior poden modificar la seva opció en el termini que preveu l'apartat 1 anterior.

Article 13. *Incentiu fiscal per fomentar la reducció de la renda arrendatícia.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2021 s'afegeix una disposició addicional quarantavena a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, amb la redacció següent:

«Disposició addicional quarantavena. *Despeses deduïbles dels rendiments del capital immobiliari corresponents a lloguers de locals a determinats empresaris durant el període impositiu 2021.*

Els arrendadors diferents dels previstos a l'apartat 1 de l'article 1 del Reial decret llei 35/2020, de 22 de desembre, de mesures urgents de suport al sector turístic, l'hostaleria i el comerç i en matèria tributària, que hagin subscrit un contracte d'arrendament per a un ús diferent del d'habitatge, de conformitat amb el que preveu l'article 3 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, o d'indústria, amb un arrendatari que destini l'immoble a l'exercici d'una activitat econòmica classificada en la divisió 6 o en els grups 755, 969, 972 i 973 de la secció primera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, poden computar el 2021 per al càlcul del rendiment del capital immobiliari com a despesa deduïble la quantia de la reducció en la renda arrendatícia que voluntàriament hagin acordat a partir del 14 de març de 2020 corresponents a les mensualitats meritàdes els mesos de gener, febrer i març de 2021.

L'arrendador ha d'informar separatament en la seva declaració de l'impost de l'import de la despesa deduïble a què es refereix el paràgraf anterior per aquest incentiu, i ha de consignar així mateix el número d'identificació fiscal de l'arrendatari la renda del qual s'hagi reduït.

No és aplicable el que estableix aquesta disposició quan la reducció en la renda arrendatícia la compensi posteriorment l'arrendatari mitjançant increments en les rendes posteriors o altres prestacions o quan els arrendataris siguin una persona o una entitat vinculada amb l'arrendador en el sentit de l'article 18 de la Llei de l'impost sobre societats o estiguin units amb aquell per vincles de parentiu, inclòs el cònjuge, en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat fins al segon grau inclusivament.»

Article 14. Deduïbilitat de pèrdues per deteriorament dels crèdits derivades de les possibles insolvències de deutors en petites empreses en els períodes impositius que s'iniciïn el 2020 i 2021.

Els contribuents de l'impost sobre societats, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents que obtinguin rendes mitjançant un establiment permanent situat en territori espanyol que compleixin les condicions de l'article 101 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, en els períodes impositius que s'iniciïn l'any 2020 i l'any 2021 poden deduir, en aquests períodes, les pèrdues per deteriorament dels crèdits derivades de les possibles insolvències de deutors quan en el moment de la meritació de l'impost el termini que hagi transcorregut des del venciment de l'obligació a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 13 de la Llei esmentada sigui de tres mesos.

Article 15. Reducció del termini perquè les quantitats degudes pels arrendataris tinguin la consideració de saldo de cobrament dubtós.

El termini de sis mesos a què es refereix el número 2n de la lletra e) de l'article 13 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques queda reduït a tres mesos en els exercicis 2020 i 2021.

El termini que preveu aquest article es pot modificar reglamentàriament.

CAPÍTOL IV

Flexibilització dels requisits per al manteniment dels incentius regionals

Article 16. Flexibilització dels requisits relatius al còmput de fons propis per al manteniment dels incentius regionals.

A l'efecte de l'obligació de disposar d'un nivell mínim de fons propis fixat en la resolució individual de concessió, d'acord amb el que estableix l'article 8.b) del Reial decret 899/2007, de 6 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament dels incentius regionals, de desplegament de la Llei 50/1985, de 27 de desembre, d'incentius regionals per a la correcció dels desequilibris econòmics interterritorials, i en relació amb les persones sol·licitants que hagin estat declarades com a beneficiàries dels incentius regionals abans de la declaració de l'estat d'alarma pel Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, no s'han de prendre en consideració les pèrdues dels exercicis 2020 i 2021.

Article 17. Habilitació per a la suspensió de l'execució dels projectes.

1. Les empreses beneficiàries dels incentius regionals poden sol·licitar la modificació dels terminis o el calendari de compliment de condicions per a l'execució del projecte i per al compliment de les condicions particulars de la concessió en els termes que preveu l'article 31.1.d) del Reial decret 899/2007, de 6 de juliol de 2007, pel qual s'aprova el Reglament dels incentius regionals, de desplegament de la Llei 50/1985, de 27 de desembre.

2. La sol·licitud s'ha d'efectuar abans del venciment dels terminis la modificació dels quals se sol·licita, però no és necessari que s'efectuï almenys 2 mesos abans del venciment d'aquests.

Article 18. Compliment de les condicions de manteniment de l'ocupació i de la inversió en les concessions d'incentius regionals.

1. A l'efecte d'acreditar el compliment de la condició de manteniment de l'ocupació recollida a les resolucions individuals de concessió d'incentius regionals, es computen les persones treballadores que mantenen la seva relació amb l'empresa però que estan en situació de cessament temporal en virtut d'expedients de regulació tramitats per les causes previstes legalment i reconegudes per l'administració, sempre que, un cop acabada la

situació que va motivar el cessament temporal, es restitueixi l'ocupació preexistent durant el temps establert legalment per la normativa laboral aplicable.

2. A l'efecte d'acreditar el compliment de la condició de manteniment de la inversió en condicions normals de funcionament recollida a les resolucions individuals de concessió d'incentius regionals, es consideren condicions normals de funcionament el cessament temporal de l'activitat justificat per circumstàncies excepcionals sempre que els actius de la inversió subvencionada es mantinguin en condicions de funcionar, l'ocupació es mantingui a un nivell compatible amb l'exercici de l'activitat, i aquesta es reiniciï efectivament tan aviat com desapareguin les circumstàncies excepcionals que en van motivar el cessament temporal.

Disposició addicional primera. Arrendaments de les entitats a què es refereix l'article 22.1 de la Llei 38/2015, de 29 de setembre, del sector ferroviari.

Les mesures extraordinàries que preveu el capítol I d'aquest Reial decret llei no són aplicables a les persones arrendatàries de les entitats a què es refereix l'article 22.1 de la Llei 38/2015, de 29 de setembre, del sector ferroviari, que es regeixen en aquesta matèria pel que disposa l'article 10 del Reial decret llei 23/2020, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures en matèria d'energia i en altres àmbits per a la reactivació econòmica.

No obstant això, s'estableix que les persones arrendatàries d'aquestes entitats de l'article 22.1 esmentat poden sol·licitar l'aplicació de les mesures que preveu l'article 10 del Reial decret llei 23/2020, de 23 de juny, en el termini d'un mes des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició addicional segona. Règim transitori de les zones de gran aflluència turística per al 2021, regulades a la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials.

Durant l'exercici 2021, en relació amb les declaracions de zones de gran aflluència turística que s'hagin de declarar o revisar a l'efecte de comprovar el compliment o el manteniment de les circumstàncies que en van justificar la declaració, en aplicació del que disposa l'article 5.5 de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, i de les diferents normes autonòmiques dictades en desplegament d'aquest, no es consideren les dades d'habitants, pernoctacions i passatgers de creuers de l'any 2020. En lloc seu, s'ha d'aplicar la mitjana dels tres anys anteriors, del 2017 al 2019 inclusivament.

Disposició addicional tercera. Mesures de suport a la prolongació del període d'activitat dels treballadors amb contractes fixos discontinus en els sectors de turisme i comerç i hostaleria vinculats a l'activitat turística.

1. Les empreses, excloses les pertanyents al sector públic, dedicades a activitats enquadrades en els sectors de turisme, així com els de comerç i hostaleria, sempre que estiguin vinculats al sector del turisme, que generin activitat productiva en els mesos d'abril a octubre de 2021, i que iniciïn o mantinguin en alta durant aquests mesos l'ocupació dels treballadors amb contractes de caràcter fix discontinu, poden aplicar una bonificació en aquests mesos del 50 per cent de les quotes empresarials a la Seguretat Social per contingències comunes, així com pels conceptes de recaptació conjunta de desocupació, FOGASA i formació professional de les persones treballadores esmentades.

Això s'entén sense perjudici de les mesures que amb la mateixa finalitat i per altres períodes es puguin establir a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2021.

2. Aquestes bonificacions són compatibles amb les exempcions de quotes empresarials a la Seguretat Social que puguin correspondre. L'import resultant d'aplicar les exempcions i aquestes bonificacions no pot superar, en cap cas, el 100 per 100 de la quota empresarial que hagi correspost ingressar.

Disposició addicional quarta. *Supressió durant l'any 2021 dels requisits mínims d'activitat per al manteniment en el cens d'actius dels professionals taurins i per a la inclusió en el règim general de la Seguretat Social dels artistes en espectacles públics durant els períodes d'inactivitat.*

1. Els artistes en espectacles públics que en algun moment de l'any 2020 hagin estat en alta en el règim general de la Seguretat Social per aquesta activitat, o en la situació d'inactivitat a què es refereix l'article 249 ter del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, poden sol·licitar durant l'exercici 2021 la seva inclusió en el règim general de la Seguretat Social durant els seus períodes d'inactivitat sense necessitat d'acreditar el compliment dels requisits que preveu l'article esmentat.

2. A l'efecte de l'actualització del cens d'actius de professionals taurins durant l'exercici 2021, s'eximeixen els professionals taurins d'acreditar el compliment del requisit d'haver participat en un nombre mínim d'espectacles durant la temporada taurina corresponent a l'any 2020, de conformitat amb el que preveu l'article 11, apartat 3.1, de l'Ordre de 20 de juliol de 1987, per la qual es desplega el Reial decret 2621/1986, de 24 de desembre, que procedeix a la integració de diversos règims especials en matèria de camp d'aplicació, inscripció d'empreses, afiliació, altes i baixes, cotització i recaptació.

Com a conseqüència d'això, amb efectes d'1 de gener de 2021, es consideren en situació d'alta en el cens d'actius de professionals taurins tots els professionals taurins que ho estaven a data de 31 de desembre de 2019, així com aquells que hagin ingressat en aquest cens al llarg de 2020.

Disposició addicional cinquena. *Mesures socials complementàries per a la protecció per desocupació i de suport al sector cultural.*

1. S'atorga un nou termini per a la presentació de sol·licituds per al subsidi especial per desocupació que regula l'article 1 del Reial decret llei 32/2020, de 3 de novembre, pel qual s'aproven mesures socials complementàries per a la protecció per desocupació i de suport al sector cultural, que es poden presentar durant el termini d'un mes a partir de l'endemà de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei. Les sol·licituds presentades passat aquest termini seran denegades.

2. La sol·licitud d'aquest subsidi implica la subscripció del compromís d'activitat a què es refereix l'article 300 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

Disposició addicional sisena. *Declaració d'interès general de les infraestructures per a la seguretat de l'Estat incloses en plans aprovats pel Consell de Ministres.*

Les obres per a la construcció, la reforma, la millora, l'ampliació o la rehabilitació de les infraestructures, les instal·lacions i els equipaments que estiguin incloses en els plans d'infraestructures per a la seguretat de l'Estat i dels centres d'internament d'estrangers aprovats per acords del Consell de Ministres tenen, a tots els efectes previstos a les lleis, la consideració d'obres d'interès general.

Disposició transitòria única. *Règim transitori per a actes promoguts per l'Administració General de l'Estat subjectes a la intervenció municipal prèvia i que compleixin els requisits per a la tramitació d'emergència en l'àmbit del text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre.*

La disposició final segona és aplicable als projectes o les actuacions que estiguin pendents, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, de la tramitació prèvia a la recepció prevista a l'article 243 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic. En aquests supòsits s'entén iniciat excepcionalment el procediment que preveu l'apartat 1 de la disposició addicional desena del text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, amb la declaració d'emergència adoptada per l'òrgan competent. Així mateix, les actuacions que preveuen els paràgrafs a)

i b) de l'apartat 4 d'aquesta mateixa disposició addicional es poden sol·licitar en un mateix tràmit. En cas que l'ajuntament o, si s'escau, la comunitat autònoma no es pronunciï en el termini establert, es poden prosseguir les actuacions.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2020 i vigència indefinida es modifica la lletra a) de l'apartat 3 de l'article 42 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que queda redactada de la manera següent:

«a) Els lliuraments a empleats de productes a preus rebaixats que es realitzin en cantines o menjadors d'empresa o economats de caràcter social. Tenen la consideració de lliurament de productes a preus rebaixats que es realitzin en menjadors d'empresa les fórmules indirectes de prestació del servei amb una quantia que no superi la quantitat que es determini reglamentàriament, independentment del fet que el servei es presti al mateix local de l'establiment d'hostaleria o fora d'aquest, amb la recollida prèvia per part de l'empleat o mitjançant el seu lliurament al seu centre de treball o al lloc que triï aquell per dur a terme la seva feina els dies en què aquesta es faci a distància o mitjançant el teletreball.»

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre.*

S'afegeix un nou apartat 4 a la disposició addicional desena, amb la redacció següent:

«4. Quan els actes a què es refereix l'apartat 1 compleixin els requisits que justifiquen la tramitació d'emergència que regula l'article 120 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, el ministre o la ministra competents per raó de la matèria poden declarar la situació d'emergència conjuntament en la mateixa ordre ministerial per la qual es declara la urgència o l'interès públic excepcional, i en aquest cas es redueixen els terminis que preveu l'apartat esmentat, de la manera següent:

a) 5 dies naturals, després de la notificació a l'ajuntament perquè aquest notifiqui, al seu torn, la conformitat o la disconformitat del projecte de què es tracti amb l'ordenació urbanística en vigor. En cas que l'ajuntament no es pronunciï en el temps indicat, s'ha de continuar amb el procediment establert.

b) 5 dies naturals per a l'emissió de l'informe de l'òrgan competent de la comunitat autònoma, a comptar també des de la notificació oportuna. En cas que la comunitat autònoma no es pronunciï en el temps indicat, s'ha de continuar amb el procediment establert.»

Disposició final tercera. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.*

U. S'afegeix una disposició addicional, la trenta-unena, en els termes següents:

«Disposició addicional trenta-unena. *Devolució de quotes en supòsits de variació de dades d'empreses i treballadors.*

«Quan se sol·liciti fora del termini reglamentari una variació de les dades aportades abans o una correcció d'aquestes, tant d'empresaris com de treballadors, i sigui procedent la devolució de les quotes ingressades, únicament es té dret al reintegrament de l'import que correspongui a les tres mensualitats anteriors a la data de la sol·licitud.»

Dos. Es modifica la disposició transitòria setzena, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició transitòria setzena. *Bases i tipus de cotització i acció protectora en el sistema especial per a empleats de la llar.*

1. Sense perjudici del que estableix la secció segona del capítol II del títol II d'aquesta Llei, la cotització a la Seguretat Social en el sistema especial per a empleats de la llar establert en el règim general de la Seguretat Social s'ha d'efectuar de conformitat amb les regles següents:

a) Càlcul de les bases de cotització:

1r Les bases de cotització per contingències comunes i professionals es determinen d'acord amb l'escala, en funció de la retribució percebuda pels empleats de la llar, prevista anualment a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

2n Fins a l'any 2022, les retribucions mensuals i les bases de cotització de l'escala s'actualitzen en proporció idèntica a l'increment que experimenti el salari mínim interprofessional.

3r A partir de l'any 2023, les bases de cotització per contingències comunes i professionals es determinen de conformitat amb el que estableix l'article 147 d'aquesta Llei, sense que la cotització pugui ser inferior a la base mínima que s'estableixi legalment.

b) Tipus de cotització aplicables:

1r Per a la cotització per contingències comunes, sobre la base de cotització que correspongui segons el que indica l'apartat a) s'ha d'aplicar, a partir de l'1 de gener de 2019, el tipus de cotització i la seva distribució entre ocupador i empleat que estableixi amb caràcter general la Llei de pressupostos generals de l'Estat respectiva, per al règim general de la Seguretat Social.

2n Per a la cotització per contingències professionals, sobre la base de cotització que correspongui segons el que indica l'apartat a) s'ha d'aplicar el tipus de cotització previst en la tarifa de primes establertes legalment, i la quota resultant és a càrrec exclusivament de l'ocupador.

2. Des de l'any 2012 fins a l'any 2022, als efectes de determinar el coeficient de parcialitat a què es refereix la regla a) de l'article 247, aplicable a aquest sistema especial per a empleats de la llar, les hores efectivament treballades en aquest es determinen en funció de les bases de cotització a què es refereixen els números 1r i 2n de l'apartat 1.a) d'aquesta disposició, dividides per l'import fixat per a la base mínima horària del règim general per la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cadascun dels exercicis esmentats.

3. El que preveu l'article 251.a) és aplicable a partir de l'1 de gener de 2012.

4. Des de l'any 2012 fins a l'any 2022, per al càlcul de la base reguladora de les pensions d'incapacitat permanent derivada de contingències comunes i de jubilació causades en el període esmentat pels empleats de la llar respecte dels períodes cotitzats en aquest sistema especial només es tenen en compte els períodes realment cotitzats, i no és aplicable el que preveuen els articles 197.4 i 209.1.b).»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig, pel qual s'aproven mesures de suport al sector cultural i de caràcter tributari per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-2019.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 11 del Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig, pel qual s'aproven mesures de suport al sector cultural i de caràcter tributari per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-2019, que queda redactat de la manera següent:

«Aquestes ajudes han d'anar destinades a sufragar les despeses que es detallen a continuació efectuades per les sales d'exhibició cinematogràfica l'any 2020 i fins al 31 de maig de 2021, derivades de la crisi de la COVID-19:

- a) Despeses incidentals generades com a conseqüència de les mesures sanitàries adoptades. Entre d'altres, la implementació d'un pla de prevenció de riscos per a les persones treballadores i el públic, la desinfecció, la compra de material – màscares, guants, sabó desinfectant, mampares– o la senyalística específica, entre altres elements i accions necessaris per a la protecció i seguretat de les persones.
- b) Campanyes orientades a la reobertura i tornada del públic als cinemes.
- c) Actuacions que permetin augmentar la programació de campanyes escolars.
- d) Espai publicitari per a la promoció i el tràiler de cinema espanyol a les sales, així com de campanyes institucionals.»

Disposició final cinquena. *Modificació del Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital.*

Es modifica l'article 29 del Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital, que passa a estar redactat de la manera següent:

«Article 29. *Mecanismes de col·laboració amb altres administracions.*

1. Amb la finalitat d'intensificar les relacions de cooperació, millorar l'eficiència de la gestió de la prestació no contributiva de l'ingrés mínim vital, així com facilitar la utilització conjunta de mitjans i serveis públics, mitjançant l'assistència recíproca i l'intercanvi d'informació, el Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions o, si s'escau, l'Administració de la Seguretat Social poden subscriure els convenis, o acords, oportuns, o qualsevol altre instrument de col·laboració amb altres òrgans de l'Administració General de l'Estat, de les administracions de les comunitats autònomes i de les entitats locals.

2. Les comunitats autònomes poden remetre a l'Institut Nacional de la Seguretat Social i aquest pot reconèixer la prestació d'ingrés mínim vital a les persones interessades que atorguin el seu consentiment a la comunitat autònoma del seu domicili perquè, amb aquesta finalitat i a través dels protocols telemàtics d'intercanvi d'informació habilitats a aquest efecte, remeti les dades necessàries per a la identificació d'aquestes persones i la instrucció del procediment, així com un certificat emès per la comunitat autònoma en qüestió que és suficient perquè l'entitat gestora consideri sol·licitades les prestacions per les persones interessades en la data de la seva recepció per part de l'entitat gestora.

Aquest certificat ha de ser acreditatiu de la constitució, si s'escau, d'una unitat de convivència de conformitat amb el que estableix l'article 6 i del compliment dels requisits a què es refereixen els articles 4, 5 i l'article 7 d'aquest Reial decret llei, així com del fet que té en poder seu tota la documentació que provi el compliment dels requisits esmentats, a excepció de la vulnerabilitat econòmica a què es refereix l'article 8 d'aquest Reial decret llei, que ha d'analitzar l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

Així mateix, el certificat és suficient perquè l'entitat gestora consideri complerts els requisits que indiquen els paràgrafs anteriors en el moment que ho certifiqui la comunitat autònoma, sense perjudici de l'obligació de les comunitats autònomes de remetre a l'Institut tota la documentació en el termini màxim de sis mesos a comptar de la data de la resolució de la prestació o, si s'escau, dins dels deu dies següents a la sol·licitud a aquest efecte quan sigui necessària per a la resolució de qualsevol reclamació.

El dret a la prestació de l'ingrés mínim vital neix a partir del primer dia del mes següent al de la data de presentació del certificat.

Els expedients resoltos per l'Institut Nacional de la Seguretat Social s'han de comunicar a les comunitats autònomes a través dels protocols informàtics establerts.

Si en virtut del certificat emès per la comunitat autònoma corresponent es reconeix una prestació que posteriorment es declara indeguda i no és possible recuperar l'import abonat, els perjudicis ocasionats són a càrrec de la comunitat autònoma certificadora.»

Disposició final sisena. *Modificació del Reial decret llei 32/2020, de 3 de novembre, pel qual s'aproven mesures socials complementàries per a la protecció per desocupació i de suport al sector cultural.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 1, que queda redactat de la manera següent:

«4. La gestió del subsidi especial correspon al Servei Públic d'Ocupació Estatal o, si s'escau, a l'Institut Social de la Marina, com a entitats gestores de les funcions i els serveis derivats de les prestacions de protecció per desocupació.»

Disposició final setena. *Tipus impositiu aplicable de l'impost sobre el valor afegit als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris de determinats béns i prestacions de serveis necessaris per combatre els efectes del SARS-CoV-2 així com als efectes del règim especial del recàrrec d'equivalència.*

1. Amb efectes des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i vigència fins al 31 de desembre de 2022, s'ha d'aplicar el tipus del 0 per cent de l'impost sobre el valor afegit a:

a) Els lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris de productes sanitaris per al diagnòstic in vitro del SARS-CoV-2 que siguin conformes als requisits que estableixen la Directiva 98/79/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'octubre de 1998, sobre productes sanitaris per al diagnòstic in vitro, o el Reglament (UE) 2017/746 del Parlament Europeu i del Consell, de 5 d'abril de 2017, sobre els productes sanitaris per al diagnòstic in vitro i pel qual es deroguen la Directiva 98/79/CE i la Decisió 2010/227/UE de la Comissió, i el Reial decret 1662/2000, de 29 de setembre, sobre productes sanitaris per a diagnòstics in vitro.

b) Els lliuraments de vacunes contra el SARS-CoV-2 autoritzades per la Comissió Europea.

c) Les prestacions de serveis de transport, emmagatzematge i distribució relacionats amb els lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris, previstos a les lletres a) i b) anteriors.

Aquestes operacions s'han de documentar en factura com a operacions exemptes.

2. El tipus del recàrrec d'equivalència aplicable, durant l'àmbit temporal que estableix l'apartat anterior, als lliuraments dels béns que recull l'apartat esmentat és el 0 per cent.

Disposició final vuitena. *Desplegament reglamentari i execució.*

S'habiliten el Govern i les persones titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències, per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final novena. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de les competències exclusives atribuïdes a l'Estat en matèria de regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals; legislació laboral, sense perjudici de la seva execució per part dels òrgans de les comunitats autònomes; legislació civil, sense perjudici de la conservació, la modificació i el desplegament per part de les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi; les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; hisenda general i deute de l'Estat; i legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per part de les comunitats autònomes;

establertes als articles 149.1.1a, 7a, 8a, 13a, 14a i 17a, respectivament, de la Constitució; així com a l'empara del que disposa l'article 149.2 de la Constitució espanyola, que disposa que, sense perjudici de les competències que poden assumir les comunitats autònomes, l'Estat ha de considerar el servei de la cultura com un deure i una atribució essencial.

Disposició final desena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de desembre de 2020.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN